

Podkowiec mały

2018-03-16

Podkowiec mały (*Rhinolophus hipposideros*) - w Polsce występuje wyłącznie na południu, w rejonach górskich i wyżynnych. Aktywność żerowiskową tego gatunku obserwuje się głównie w pobliżu częściowo odsłoniętych skał, w roślinności nadbrzeżnej górskich potoków oraz bukowych i mieszanych lasach porastających zbocza. Nierzadko też poluje w pobliżu zabudowań gospodarskich. Na schronienia kolonii rozrodczych wybiera z reguły obiekty bardzo ciepłe, choć optymalną sytuacją jest dostępność w ich obrębie miejsc o zróżnicowanej temperaturze. Najczęściej wykorzystują strychy budynków, zwłaszcza takich, których pokrycia dachu szybko się nagrzewają, a jednocześnie długo utrzymują ciepło. Większość obecnie znanych kolonii podkowca małego w Polsce spotykana jest na strychach obiektów sakralnych, z reguły zapewniających im odpowiednią kubaturę i niezbędną ciszę. Schronieniem zimowym tych nietoperzy są jaskinie i ich sztuczne odpowiedniki. Podkowce małe praktycznie nie migrują. Kolonie rozrodcze oddalone są od miejsc zimowania zaledwie o kilka-kilkanaście kilometrów. Znane są pojedyncze przeloty rzędu 150 km. Podkowce wykazują duże przywiązanie do swoich schronień, zarówno zimowych, jak i letnich. Przez kilka lat z rzędu można w tych samych kryjówkach zaobserwować powracające do nich te same osobniki. Podkowiec mały jest przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000 **Rymanów PLH180016**. Jego kolonia rozrodcza znajduje się na strychu kościoła (dawniej Cerkwii) w miejscowości Sieniawa.

Gatunek ten jest objęty ochroną w prawie międzynarodowym: Dyrektywa Siedliskowa: załącznik II i IV; Konwencja Berneńska - Załącznik II; Konwencja Bońska - Załącznik II; EUROBATS - Załącznik I. Prawo krajowe: ochrona gatunkowa - ochrona ścisła (gatunek wymagający ochrony czynnej); ochrona strefowa - zimowiska, w których w ciągu 3 kolejnych lat choć raz stwierdzono ponad 200 Nietoperzy (niezależnie od gatunku); strefa ochrony całorocznej - pomieszczenia i kryjówki zajmowane przez nietoperze. Kategorie IUCN: Czerwona lista IUCN (2008) - LC; Czerwona lista dla Karpat (2003) - EN (w Polsce - EN).